

LỚP TỔNG ÔN LUYỆN ĐỀ TOÀN DIỆN 2K6

ĐỀ 02

HẠN NỘP BÀI: 12h trưa thứ 2 22/05

Đề mới được đăng tải trên group facebook lớp và cập nhật trong link tổng hợp vào 12:00 thứ 2 hàng tuần.

Các bạn ghi rõ tên – mã học viên vào bài làm, đánh dấu số trang vào bài, scan bài và nộp theo hướng dẫn nha.

PHẦN ĐỌC HIỂU Đọc đoạn trích sau và trả lời câu hỏi:

“Khi phim *The Glory* còn đang hot, một bạn gửi cho Hà: “Con gái mình là nạn nhân của bạo lực học đường. Chuyện đã âm ỉ từ lâu, nhưng phải đến lúc con bị đánh, và cô chủ nhiệm gọi thì mình mới biết. Khi cô hỏi mình rằng trước đó liệu con có biểu hiện gì lạ, có từng nói gì với mẹ không, đầu óc mình trống rỗng. Mấy năm nay con càng ngày càng trầm lắng. Sáng sáng con cứ chần chừ không muốn tới trường, mình thì vội vã, và thường to tiếng với con. [...]”

Đọc tin nhắn muốn khóc, thương lắm.

Suốt gần 20 năm làm báo tuổi teen, nhiều khi cứ ước, giá mà ba mẹ được lên đây ngồi 1 ngày thôi, sẽ biết ta đang có lỗi với con đến thế nào...

Ba mẹ mà, chỉ cần nghe nói “Con bị đánh, con bị bắt nạt” là 1 tỷ cảm xúc ập về, cuống lên, hoảng loạn, có khi như điên khùng luôn. Tình yêu thương, trách nhiệm, sự gần bó, xưa nay lẽ ra là rất đẹp, nhưng lúc này nó như phản chủ. Người đứng ở ngoài dễ bình tĩnh hơn, họ ko nháy sấn xô vào để giúp. Còn ta thì dễ bị lạc lối, dễ đứt kết nối với con cái.

Mình nhận được nhiều tin nhắn hỏi: “Em phải nói sao?”; “Em phải làm gì bây giờ?”. Nếu trả lời “ngồi yên và lắng nghe con” thì nhiều mẹ sẽ thất vọng. Ba mẹ muốn các tips ngay lập tức cơ. Nhưng để “nói sao cho con nghe”, thì phải “nghe sao để con chịu nói”. Thật đấy, lắng nghe là điều quan trọng nhất trong mọi cuộc giao tiếp, nó diệu kỳ lắm.

Có bé giấu mẹ, vì mẹ cứ dồn con: “Sao con không nói?” “Nói đi, chỉ cần nói ra thôi mà!”. Nếu ngày xưa con đã từng có những trải nghiệm, có những ký ức bị phán xét, giấu cột khi yếu đuối: “Khóc lóc cái gì”, “Sao mà hèn thế?”, “Lớn đâu mà không biết cách xử lý à, đi mà xách dép cho con nhà người ta.” thì giờ sao mà dám nói chứ. Có bé giấu mẹ, vì ngày tiểu học vừa bị bạn cấu 1 cái mẹ đã kéo lên trường làm ồn ỹ, hôm sau con ko dám đi học luôn. Ba mẹ mang tới quá nhiều xe thiết giáp để tấn công những mâu thuẫn nhỏ, làm con càng trở nên nhút nhát hơn.

Có bé giấu ba mẹ, vì lần trước con chưa nói xong mẹ đã diễn thuyết xong, hùng hồn, lý lẽ. Ba mẹ là siêu nhân “biết tuốt”, là chuyên gia giáo huấn, và con, thấy mình vô nghĩa, thôi lần sau nói ra làm gì...

[...]

Mình nghĩ là do sự khác biệt thế hệ, do những tổn thương di truyền từ đời trước, nên thực sự là rất khó giao tiếp với con, nhất là tuổi dậy thì. Ba mẹ thường bận rộn kiếm tiền, nhưng thật ra con cái không cần quá nhiều tiền của mình đâu. Con cần nhất là sự an toàn.

Nếu giờ con đóng cửa với ba mẹ, hãy hiểu rằng, ngày xưa chúng ta đã lạc bước ở đâu đó, thiếu sót chỗ nào đó. Liệu mình đã làm cho con biết rằng bố mẹ rất yêu con chưa? Bạn có đang gặp tình huống tương tự như vậy không?

Bạn nghĩ con bạn sẽ gọi ai khi bị bắt nạt? Nếu khi đó không phải là bạn, bạn có tự hỏi mình còn cần nhau?”

(Nhà báo Trần Thu Hà)

Câu 1. Đặt nhan đề cho đoạn trích trên và lý giải nguyên nhân anh/chị lựa chọn nhan đề đó.

Câu 2. Theo người viết, vì sao con giấu cha mẹ về chuyện mình là nạn nhân của bạo lực học đường?

Câu 3. Anh/chị hiểu gì về ý kiến của tác giả: Nhưng để “nói sao cho con nghe”, thì phải “nghe sao để con chịu nói”.

Câu 4. Là một người con đang trên hành trình lớn lên, anh/chị có đồng tình với ý kiến: Con cần nhất là sự an toàn.?

PHẦN LÀM VĂN

Câu 1.

Anh/chị hãy viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) chia sẻ ý kiến của mình về vấn đề: Làm thế nào để giảm bớt tình trạng bạo lực học đường?